

מ"ת 33171/12/19 - אבי חייט נגד שרון חייט, מדינת ישראל

בית משפט השלום בבאר שבע

מ"ת 33171-12-19 מדינת ישראל נ' חייט (עצור/אסיר בפיקוח) ואח'
תיק חיצוני: 530709/2019

בפני כבוד השופט אמיר דורון
המבקשים
1. אבי חייט (עצור/אסיר בפיקוח) ע"י ב"כ עו"ד יגור
נגד
2. שרון חייט (עצור/אסיר בפיקוח)
מדינת ישראל
המשיבה
באמצעות תביעות נגב

החלטה

1. ביום 7.5.20 הגיש ב"כ המשיב (מבקש) בקשה לעיון חוזר.

בתמצית, עותר ב"כ המשיב לכך שיוכל המשיב לצאת את מקום המעצר באיזוק אלקטרוני, על מנת שיוכל להתאוויר במסגרת קבועה ביום לפחות פעמיים במהלכו, או לחילופין פעם אחת.

עוד צוין בבקשה, כי המשיב סובל מבעיות שיניים קשות ואף זקוק להסדיר ענייניו בביטוח לאומי ובבנק.

2. ביום 10.5.20 ניתנה החלטה על ידי כב' הש' דולב, לפיה שונו תנאי שחרורו של המשיב, כך שרשאי הוא לצאת ממקום המעצר בליווי ובפיקוח צמוד של מי ממפקחיו, גם לצורך טיפול בענייניו בביטוח הלאומי ובבנק, וזאת בכפוף להודעה מראש, בכתב, אשר תועבר למבקשת (משיבה) וליחידה לפיקוח אלקטרוני, בה יצוינו מועד היציאה המבוקשת, שעות היציאה ומטרתה.

3. ביום 18.5.20 הגיש ב"כ המשיב בקשה נוספת, לעיון חוזר, בה הסכים כי בית המשפט ייתן החלטה בבקשתו המקורית וזאת מבלי לקיים דיון בנוכחות הצדדים.

4. בית המשפט העליון קבע כבר בשלל פסיקותיו, כי יציאה ממסגרת של מעצר באיזוק אלקטרוני תהיה לפי הטעמים הקבועים בחוק והם לקבלת טיפול רפואי, וטיפול נפשי או טיפול אחר לרבות פגישות עם שירות המבחן או לתכלית חשובה אחרת מטעמים שירשמו.

5. לא זו אף זו, כאשר נתבקשה בעניינים של מעורבים אחרים השוהים במעצר באיזוק אלקטרוני שהיא לדוגמא שילוב במעגל העבודה במסגרת המעצר האמור, קבע בית המשפט בהחלטות שונות, כי תכלית זו

אינה ראויה. לענין זה ראה האמור בבש"פ 1647/18 **מדינת ישראל נ' בסנו** (6.3.18); בש"פ 77/17 **פלוני נ' מדינת ישראל** (11.1.17).

6. עמדתו של ב"כ המשיב, לפיה התאווורות היא בגדר צורך נדרש שיכול לקבל את אישור בית המשפט מטעמים מיוחדים, אינה עולה בקנה אחד עם הפסיקה האמורה ועם הרציונל הקבוע בחוק. ומובהר, כי ממילא ניתן אישור למשיב לצאת את המעצר לצרכים הקבועים בחוק ובפסיקה.

7. מתוך כלל האמור, הבקשה נדחית.

המזכירות תודיע לצדדים ולמנהלת פקא"ל.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, י"ט סיוון תש"פ, 11 יוני 2020, בהעדר הצדדים.